

чки тѣ на думы тѣ, созвучія та, и бодила та употребляють ги за да ся показвать остроумни, кои то немають остроуміе.“

81-о. Слово то има четири видове фигуры. Фигуры на речи тѣ, на мысль та, на гласа, и на тѣло то. За двѣ тѣ послѣдны не є мѣсто то имѣ да говоримъ въ Писменника. Но и четиры тѣ сѣ естественны, и ги употребляють и най прости тѣ человекы, кои то, зашто то сѣ по' близо при естество то, или зашто то първо отъ него ся поучявають, за то всякоги хоротувать съ фигуры, и не є возможно, въ всякакво говоряѣ, и най кратко да є, да не употреби всякій нѣкоя отъ тія фигуры. *) Така

*) Мудрый Мармонтель за да докаже това, измысли за смѣхъ единъ прихѣръ, въ кого то представлява єдного хростака, кой то ся разгнѣвилъ на жена си, и отъ край до край и говори съ фигуры, и начинава тѣй.

„Азъ ако и река тѣй треба да бѣде, та дума не. Вечерь, сутрѣ, денѣ и ноцѣ ся кара (Противоположеніе). Никогы, никогы не ма оставя миренѣ (Окруженіе-Повтореніе). Тя є Холера, є цѣль Діаволь (Увеличеніе). Но за бога, кажи ми какво ти направихъ? (Вопрошеніе). Боже мой! каква лудость бѣше моя та, да ся ужена азъ за нея (Воскличаніе). даво скаси богъ дны тѣ ми, за да ся исбавя отъ нея (Прокляняванѣ). Кой испытва, колко вреды си ми направила, и колко мъчно ги тѣрпя (Паралепсизъ). баримъ остави ма за имя божіе, да си върши работа та съ миръ (Моленіе). Или ако не, да не съмь челѣкъ, ако не . . . а! не ден ма струва (Прокляняванѣ и Удержаніе). Плачишь; о! свята та душа! сега ще рекать, чи азъ немамъ правдѣ (Наимешка). Добрѣ! нека да є тѣй, азъ съмь много гнѣвлявь (Прощеніе). Хиляда пѣти є было по' добро, да бѣше грозна, да ся невидѣхъ тейзи твои лукави очи, кои то ма измамиха (Хлевозмѣ). Но кажими не можаше ли да ма държишь съ добро, както щеше (Предупрежденіе)? дѣца та ни, пріятели тѣ ни, сосѣди тѣ ни, сичкія свѣтъ вижда чи не живеемъ добрѣ и мирно, човать выкове тѣ ни, безпѣтны тѣ ти хораты: кога то та видеха да ма гонишь и да ма плаишь съ очи страшни, съ лице диво съ коса забъркана, зеха да триперяють, и вретъ то при-